K513/628.

Tavi – 9. szept. 8 62.

Kedves Jancsi!

Már haragszom kezdek hogy olly sokáig ége a — czímére nem emlékszem — „Megtalálák cs a vízy zárt szekben" vers adásával. – Rettegj haragomtól! — Nincs szép szép versszel valami bajod? Most más arra is gondolsz hogy szép fellszöllő valamin felszál — te bibliahű te! — az „Éji vadászszenvnél" czímnek két sorával,:

Te beszéltek a jövő élenül
Éj nyár egyszer ismerek.

Egy barátbb most máglép megszökött zárló aljadból, félnek vezető alsó kiszolgác ka szaszkodni? — Jay szökszem meg a régiben Gázár Ferivel is örökre. Ő meg egy szépszerszemben ezt: „felfuró szöl" (te ezt szöl) szép mosta alsó, a pakza szóhegyszerszerszer

Kilian még most is. Ez valóban lelkemet is el-
begyezné már a sok bú quod, mi most már
egy{ idő óta gyötri. Kadvedda élemiére van-
nyok, nem érek egy falovat. – De ha tárcs
taplót dugok csöngött kabem fülébe, csak
meg meg ugrik még olykor; – de az az mig-
ha az a Mihka! az az ember lehetetlen
porcelán más. Régi, öreg, ha nagyszakom,
szigorú gyónagszamcsal áll elő, mint görgeit-
tel az ablakon. Kel hó ebén Kosáka lett sö-
lem a volyó lóra vergcsül. Atomnal el küld-
tem, s kérem is meg ő is vélemenyét pár
mikó vergcsül (Ki jegyezem: melyekül.)
De hogy szerte meg! Stájában! „Jane fij."
De ha sajó erdekében is, akkor sosa sem
fij, hogy kivel szem fajiga meg. „Rom-
lásnak indúlt hajdan erős Mihka! –

Nem szeretem hogy ily szokat vállalsal el.
Amegyszal lengebb időd lesz vajon kolgaz-
sarára. – Fogoraszja pedig igazán boldogta-
dom hivatalgyakorlására. Szorult e ő más,
mint mennek gyermekei. S ily levél idejére van
szüksége a munkálkodásra.

Szeretettel!

barátod

Szemere.

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA